

Veenhooibeestje (*Coenonympha tullia*), tweede generatie. 22 augustus 2018, Fochtelooërveen. Foto: J.Bouma. (zie pag. 30)

Epinotia maculana
(Populierenogbladroller),
11 oktober 2018, Wyldemerk. Foto:
A.Saunders. (zie pag.21)

Pootmot (*Stathmopoda pedella*).
Wyldemerk, 30 juni 2018. Foto:
A.Saunders. (zie pag. 14)

Karmozijnrood weeskind (*Catocala sponsa*), St. Nicolaasga,
16 juli 2017. Foto: A.Saunders. (Zie pag. 14 en 20)

Schreef ik in het stukje over de Veenhooibeestjes van 2018 'Zodra het wollegras weer gaat groeien in het voorjaar, zullen ook zij verder gaan met eten, verpoppen en ontpoppen. En dan kom ik weer op de propfen!'

Nou, ik kan vertellen dat het zo ver niet eens kwam. De rupsjes kregen de kans om lekker door te eten, het verpoppen kwam weer aan bod en met dit warme jaar komen gewoon opnieuw Veenhooibeestjes tevoorschijn, een tweede generatie!

Elk jaar krijgen, zoals ik al schreef, velen de gegevens in woord en beeld zeg maar. In het begeleidende schrijven in juli schreef ik: '... De Veenhooibeestjes deden het bijna gelijk met vorig jaar. Ze hadden alleen een extreem korte vliegtijd. Misschien dat ze massaal de pop uitslopen en die periode anders meer verspreid is? Vast en zeker door het warme weer. Maar, ik heb het eens nagekeken. De jaren 2008 en 2011 waren erg warm en droog, dat zijn nou net 'toevallig' de jaren dat er een, wellicht, tweede generatie vloog!! Ik zal het dit jaar nauwlettend in de gaten houden, want ook dit jaar was (én is) het uitzonderlijk droog en warm! Wie weet, zou zomaar kunnen. Ik hoopte het, een tweede generatie met weer zo'n warm jaar zoals 2008 en 2011 waarin ook een tweede generatie. Toch nog onverwachts ..

22 Augustus zag ik er vier, waarvan zeker drie individuen, de vierde kon ook een dubbel telling zijn, ik zal het dus houden op drie. Mijn route gewoon opnieuw weer opgepakt met in mijn hoofd al de nieuwe grafiek die gemaakt moet worden, o zo leuk, maar ik heb er toch altijd dikke ruzie mee.

Wekelijks weer geteld, een speld in een hooiberg zoeken zeg maar. Nog een keer twee exemplaren en een keer eentje, verder waren het nul waarnemingen, wat ook een waarneming is. Wel geteld, niets gezien noemen we dat.

Of ik nog meer ga zien dit jaar, het zou kunnen, maar op het moment van schrijven is de deadline van inleveren zeer nabij.

Nog even een grafiek (fig. 3) die geen enkel probleem gaf. Maar ook een foto van een tweede generatie Veenhooibeestje (**zie foto pag. 15**). In 2008 zat er eentje op de bloeiende Struikheide, deze zit op een na-bloeier van de Dopheide die het meest in trek is.

Fig. 3 Aantal en data tweede generatie in 2018

